

LESZEK MĄDZIK

Z MROKU

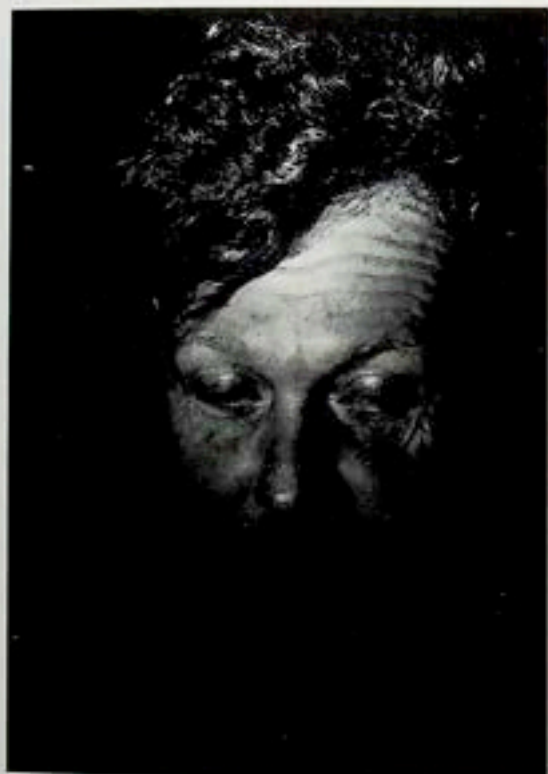
WYSTAWA FOTOGRAFII I PLAKATÓW DOKUMENTUJĄCYCH DZIAŁALNOŚĆ SCENY PLASTYCZNEJ KUL

Kolejne - od dwudziestu ośmiu lat - spektakle Sceny Plastycznej Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, w właściwie w pełni autorskie prezentacje obsesji i lęków Leszka Mądzi-ka, to nieustająca gra pomiędzy malarsko-rzeźbiarską formą, światłem i muzyką. Gra, któ-
ra zapoczątkowana w 1970 roku wystawieniem *Ecce Homo* - ciągle trwa, dojrzewając i doskonaląc środki wyrazu. Z teatru dosłownego, bardzo kolorowego, spektakle Leszka Mądzi-ka przerodziły się w niezwykłą walkę wysublimowanych odcieni czerni ze światłem, w walkę rozbudowanych znaków ikonicznych z wyobraźnią chłonnego widza.

Od samego początku poczynaniom Sceny Plastycznej KUL towarzyszy fotograf. To dzięki setkom, tysiącom wykonanych przez niego kadrów udało się zatrzymać czas, uchwycić niepowtarzalną atmosferę, klimat poszczególnych spektakli. Gdyby nie sugestywne fotogramy, pełne pokory wobec zastanej materii plastycznej, a przecież jednak kreujące, budujące własny specyficzny świat, nie moglibyśmy dziś pisać ani mówić o tym, co było w teatrze Mądzi-ka pięć, dziesięć lat temu, co minęło bezpowrotnie po wyjściu ostatniego widza. Bez dokumentacji fotograficznej (ale nie filmowej) nasza wiedza, wyobrażenie o dokonaniach Sceny Plastycznej byłaby znacznie uboższa, wręcz chłama. Ale przecież to co udało się fotografowi zarejestrować, to nie jest wyłącznie bierne powielanie gotowych pomysłów reżysera. Fotograf nie jest bowiem widzem posadzonym w ściśle określonym miej-
scu, z narzuconym mu z góry punktem widzenia. Fotograf to demiurg, kreator nowej wizji, naturalnie wizji mającej za zadanie jak najpełniejsze uchwycenie tego, co w tym teatrze najważniejsze, najbardziej charakterystyczne. Stąd obecność obiektywu fotograficznego w różnych punktach i miejscach „żywych obrazów” Mądzi-ka, zdominowanych przez formę (ascetycznie ekspresyjną), światło (porażające i dopełniające) oraz sugestywną, głęboko humanistyczną muzykę. Patrząc na fotogramy autorstwa Stefana Ciechana (to on towarzy-
szy Scenie Plastycznej od zarania) oraz Andrzeja Johna, uczestniczymy jeszcze raz w cudownym misterium, rozgrywającym się na granicy świata realnego i świata marzeń sennych.

Obok kilkudziesięciu barwnych fotogramów na wystawie można obejrzeć również plakaty do poszczególnych spektakli oraz plakaty wystaw pokazanych w Galerii Sceny Plastycznej KUL. Tak w jednym jak i w drugim przypadku elementem kreującym ten rodzaj wypowiedzi plastycznej jest - zwłaszcza w ostatnich latach - przede wszystkim fotografia. Sfotografowane obrazy, rysunki i rzeźby lub też ich wybrane fragmenty, a także logo, prze-wodnią scena spektaklu, zapadając w pamięć pozwalają pełniej i wszechstronnie spoj-
rzeć na dwudziestoośmioletni dorobek Sceny Plastycznej KUL i jej twórcy Leszka Mądzi-ka.

Lechosław Lameński

LESZEK MĄDZIK

Reżyser i scenograf. Urodzony 5 lutego 1945 roku w Bartoszewicach w Górach Świętokrzyskich. Uprawia scenografię od 1976 roku. Założyciel i dyrektor artystyczny Sceny Plastycznej KUL w Lublinie, gdzie zrealizował następujące spektakle autorskie: „Ecce Homo” (1970), „Narodzenia” (1971), „Wieczera” (1972), „Włókna” (1973), „Ikar” (1974), „Piętno” (1975), „Zielnik” (1976), „Wilgoć” (1978), „Wędrowne” (1980), „Brzeg” (1983), „Pętanie” (1986), „Wrota” (1989), „Tchnienie” (1992), „Szczelina” (1994), „Kir” (1997).

Współpracował także z Teatrem Akademickim KUL, Teatrem „Gong 2” w Lublinie, Teatrem Lalki i Aktora w Lublinie, Teatrem im J. Osterwy w Lublinie, Teatrem „Jean Soubrier” w Lyonie, Teatrem „TEUC” w Colmbrze (Portugalia), Teatrem Studio w Warszawie, Teatrem „Die Raben” w Bonn, Teatrem Telewizji. Zaprojektował scenografię do następujących spektakli: „Wanda”, „Tryptyk Staropolski”, „Testament”, „Dokąd pędzisz koniku”, „Iwanow”, „Ariane et Barbe Blue”, „Legenda”, „Pomografia”, „Czarny pokój”, „Don Kichot”, „Labyrinth”, „Zeit-Zimmer”, „Kassandra”, „Terra Felicitas”, „Replica Babyionica”.

Leszek Mądzik brał udział ze swymi wystawami i spektaklami w kilkudziesięciu międzynarodowych festiwalach teatralnych. Prowadził także zajęcia ze studentami i realizował spektakle w Akademii Teatralnej w Helsinkach, w Akademii Sztuki w Berlinie, w Akademii Sztuki w Amsterdamie, na Uniwersytecie w Buffalo i w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu.

Leszek Mądzik jest laureatem Nagrody W. Pietrzaka, nagrody „Pryzmatu” przyznanej za całokształt twórczości przez „Projekt”, nagrody im. św. Brata Alberta za wątki sakralne w sztuce, Nagrody Krytyków za spektakl „Wilgoć” (Międzynarodowy Festiwal Teatrów Eksperymentalnych Kair '91), Nagrody Polskiego Ośrodka ITI za wkład do teatru światowego, nagrody za reżyserię, scenografię i technikę teatralną dla spektaklu „Zielnik” na Światowym Festiwalu Teatralnym w Toyamie (Japonia), Nagrody Specjalnej na Międzynarodowym Festiwalu „A World Class AACT” w Racine (USA), Nagrody Ministra Spraw Zagranicznych prof. Krzysztofa Skubiszewskiego za osiągnięcia dla kultury polskiej w świecie (1993), a także nagród specjalnych, wyróżnień i Grand Prix na różnego rodzaju festiwalach i przeglądach sztuki, m.in. otrzymał wyróżnienie na Praskim Quadriennale w 1983 roku.

Fot. na str. 1 - Stefan Ciechan
Fot. Autora - Andrzej John

luty 1998

ISBN 83-905953-8-1

Państwowa Galeria Sztuki Współczesnej / State Gallery of Contemporary Art

ul. 1. Kosciuszki 3/3/ 700 Dżemysł, Poland tel./fax +48 16 678 3859